

[Justitsministeren]

I dag er det sådan, at overlægen på et sygehus eller en sygehusafdeling kan nægte at foretage abortindgreb, selv om betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Efter de gældende regler skal også sygeplejersker og sygeplejeelever, for hvem det strider mod deres etiske eller religiøse opfattelse at medvirke til afbrydelse af svangerskab, efter anmodning fritages herfor.

Sådan som loven er udformet i dag, kan underordnede sygehuslæger og jordemødre derimod ikke fritages for at foretage og medvirke til afbrydelse af svangerskab. Der er i dag heller ikke mulighed for at fritage personer, der er under uddannelse til et af de erhverv, jeg har nævnt her, bortset fra sygeplejeeleverne. Selv om reglerne ikke er ens for de forskellige grupper, bør det dog i den forbindelse nævnes, at man i sygehusvæsenet administrativt har forsøgt at løse de problemer, der er opstået for enkelte personer som følge heraf. Jeg er imidlertid enig med forslagsstillerne i, at de forskellige personalegrupper i sygehusvæsenet bør behandles ens.

Lovforslaget rejser en række etiske spørgsmål, som allerede i sin tid blev drøftet meget grundigt i Retsudvalget i forbindelse med behandlingen af den oprindelige lov, og regeringen er således ud fra en etisk vurdering enig i intentionerne bag lovforslaget.

Forslaget rejser også en række spørgsmål med hensyn til tilrettelæggelsen af uddannelserne til de nævnte erhverv, men disse og eventuelle øvrige spørgsmål, som forslaget måtte rejse, vil regeringen undersøge nærmere med henblik på de videre drøftelser af problemstillingen. Vi vil i den forbindelse gerne have lejlighed til at undersøge nærmere, om det er nødvendigt med en lovgivning på området for at gennemføre den ønskede retstilstand eller problemerne kan løses administrativt.

Vi har altså en positiv holdning til intentionerne i det fremsatte lovforslag.

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiet er forholdsvis positivt over for lovforslaget. Den positive del går på, at vi ligesom justitsministeren synes, at det er rimeligt, at de forskellige personalegrupper på hospitalerne også i denne sag stilles lige. Når jeg siger, at vi i vores positive holdning tager et forbehold, er det, fordi vi først og fremmest vil have slået fast, at den lov, der blev gennemført i

1973, har det sigte at give borgerne – kvinderne – ret til at få foretaget abort, og den ret må ikke hindres eller vanskeliggøres, heller ikke af de ændringer, som nu er foreslået. Derfor synes jeg, det kunne være interessant at få oplyst, om den nuværende ret for overlæger, sygeplejersker og sygeplejeelever har medført praktiske problemer nogle steder. Man kunne jo forestille sig, problemer for små sygehusvæsener. Vi har et amt her i landet, der er meget lille, og som mig bekendt kun har ét sygehus. Har der f.eks. været problemer dér? Eller kunne man forestille sig, når antallet af personalegrupper forøges, at et lille sygehusvæsen – måske godt hjulpet på vej af en sygehusledelse, som ikke bryder sig om den lov, Folketinget i sin tid vedtog – vil kunne lægge så mange hindringer i vejen, at den frie adgang til at få foretaget abortindgreb ikke længere eksisterer? Det vil vi gerne vurdere nøjere, inden vi giver vores endelige tilslutning til forslaget.

Man kunne også spørge, om det er rimeligt at give elever ret til at bede sig fritaget. Man kan sige, at de hospitalsansatte, der havde valgt deres uddannelse, inden loven i sin tid blev vedtaget, lige pludselig stod i en ny situation. Det er der ikke tale om nu. Siden 1973 har man vidst, hvilke indgreb der kunne foretages på hospitalerne. Derfor vil vi også vurdere denne side af sagen under det udvalgsarbejde, som nu skal foregå.

Vi vil under hele arbejdet holde os for øje, at lovgivningen først og fremmest har til formål at sikre borgernes ret på dette område, men kan det kombineres, kan den positive holdning som sagt slå igennem.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti føler, at det må være rimeligt at behandle alle grupper af sundhedspersonalet ens vedrørende det spørgsmål, vi her debatterer. Derfor er vores principielle holdning, at når overlæger, sygeplejersker og sygeplejeelever hidtil har haft mulighed for at religiøse eller etiske grunde at undslå sig for at deltage i disse indgreb, må det være en ret, som også gives til de læger, der ikke har den, og til de sygehjælpere og til de jordemødre, som medvirker ved indgrebet. Vi må dog også konstatere, at problemet har været utrolig lille. Man finder ud af det ved de forskellige sygehuse, således at de, der ikke ønsker det, som den